

LÁ THƯ MỤC VỤ

Phép lạ của Chúa Giêsu hôm nay làm tôi nhớ lại câu chuyện rất vui nhưng cũng rất có ý nghĩa sau đây :

“ Ở một ngôi làng kia, một hôm có một phụ nữ nghe tiếng gõ cửa, bà ra mở và thấy một người đàn ông ăn mặc bánh bao mở lời xin bà có tí gì cho ông ta ăn. Bối rối vì hành động khác thường đó, bà bảo : Xin lỗi ông, hiện giờ trong nhà tôi chẳng có gì để ăn. Người đàn ông lịch sự bảo : Xin bà đừng quá lo, bà không tốn kém gì đâu. Tôi có đem theo một hòn đá rất lạ lùng chuyên dùng để nấu xúp. Bà chỉ cần giúp tôi đun sôi một nồi nước, tôi sẽ bỏ hòn đá thần ấy vào và chúng ta sẽ có một nồi xúp ngon nhất thế giới. Bà nhớ lấy một cái nồi to nhất nhé. Người phụ nữ tin lời nên mời ông ấy vào nhà, đun một nồi nước thật to và đang khi đợi nước sôi bà chạy sang hàng xóm thông báo cái tin lạ lùng này. Thế là cả làng kéo đến thật đông. Đợi nước sôi một hồi lâu, người đàn ông thả hòn đá thần vào rồi múc một muống ném thử. Cả làng hồi hộp theo dõi từng cử chỉ của người khách lạ. Sau khi ném, ông ta gật gù rồi chép miệng bảo: Chà ! Ngon thật, chỉ tiếc là thiếu một ít khoai tây !

Một bà hàng xóm nhanh miệng đáp : Ở nhà tôi đang có sẵn khoai tây, để tôi chạy về lấy. Không bao lâu sau bà ta trở lại với một rổ khoai tây đã cắt gọt tự bao giờ. Người đàn ông cho khoai tây vào nồi, ít lâu sau ông ta lại ném và tấm tắc khen : Tuyệt cú mèo ! Chỉ tiếc là nó thiếu mùi thịt ! Một bà láng giềng khác lại chạy về nhà và trở lại với một ít thịt. Cho thịt vào nồi, người đàn ông lại ném và chất lưỡi khen : Ôi ! Chỉ cần tí rau thêm vào là hoàn hảo. Lại một bà chạy về nhà đem lại ít cà-rốt và hành tây. Khuấy nồi xúp ít lâu, người đàn ông ra lệnh : Muối đâu ? Bột nêm đâu ? Bà chủ nhà hô to : Có sẵn đây nè, thưa Ngài ! Vài phút sau ông ta đồng dục phán : Mau dọn bàn ra mà xơi, còn chờ gì nữa ? Thế là kẻ chạy về lấy tô và muống, người khác đem đến ít bánh ngọt tráng miệng, có người thậm chí mang bánh mì và trái cây đến góp phần vào bàn ăn...

Rồi tất cả quây quần bên nồi xúp mà cái ông lạ lùng ấy đã nấu bằng hòn đá thần và chính ông múc chia cho từng người. Ai ai cũng vui vẻ khác thường vì đây là lần đầu tiên cả làng ngồi ăn chung với nhau. Sau một lúc, họ sực nhớ phải đòi xem cho được hòn đá thần ấy, thì họ mới vỡ lẽ ra rằng ông khách lạ đã biến mất tự bao giờ mang theo hòn đá kỳ diệu của ông ta.” Nhưng thật ra hòn đá kỳ diệu ấy đã nằm trong lòng từng người dân làng: đó là sự chia sẻ cho nhau vì yêu thương. Chúa Giêsu đã nuôi mấy nghìn người ăn uống no nê từ năm chiếc bánh và hai con cá, thoát nghe tương chừng như điều không thể thực hiện được y như người khách lạ có thể nấu xúp từ một hòn đá vậy. Hòn đá thần tiên ấy chính là quả tim biết yêu thương mà Thiên Chúa đặt trong mỗi người.

Hơn phép lạ nào khác, Chúa Giêsu làm phép lạ hoá bánh ra nhiều với mục đích đào tạo lòng tin của các môn đệ. Ngài tỏ cho các ông thấy lòng thương xót của Ngài đối với dân chúng và mời các ông tham gia vào việc nuôi sống đoàn dân ấy, khi Ngài bảo : “Dân chúng không cần phải đi đâu cả, anh em hãy lo cho họ ăn”. Chính các ông đã tập sự chia sẻ công việc của Ngài là đi tìm bánh với cá, đi phân phát rồi đi thu lượm những gì còn lại. Trong cộng đoàn và trong mỗi gia đình, câu Chúa Giêsu hỏi “Ở đây anh chị em có mấy chiếc bánh ?” vẫn còn vang vọng (tôi hiểu là Bánh Lời Chúa, Bánh Thánh Thể và cả cơm bánh trần tục nữa). Tôi tự hỏi những người ‘chủ chăn’ có biết quan tâm đi tìm bánh để có cái mà bẻ chia cho cộng đoàn? Vụng về, không sẵn tài hùng biện không phải là vấn đề, nhưng nếu ‘chủ chăn’ mà không lo tìm bánh để chia thì sao? Bậc làm cha mẹ trong mỗi gia đình cũng được Chúa Giêsu chất vấn “Ở đây, con có mấy chiếc bánh để bẻ chia cho nhau và cho con cái?” Quả tim của hai vợ chồng có phải là hòn đá thần kỳ trong câu chuyện kể trên? Nó có còn yêu thương không?

Mỗi bữa cơm là một lần trải nghiệm về sự thần kỳ của hòn đá tuyệt vời ấy: Người đi tìm lương thực, kẻ chuẩn bị thành thức ăn, người dọn bàn, kẻ âm thầm thu dọn... tất cả cùng chia sẻ vì yêu thương. Chúa Giêsu thích làm phép lạ qua sự cộng tác của con người nên gia đình nào mà cả cha lẫn mẹ cùng từng đưa con đều cộng tác với nhau thì chắc chắn phép lạ xảy ra. Qua từng bước thăng trầm của cộng đoàn và của từng gia đình, Chúa Giêsu vẫn hiện diện, vẫn chạnh lòng thương và nhất là vẫn hỏi “Có mấy chiếc bánh?”

Linh mục Phạm Quang Hồng.